

Ἡ ΔΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ—ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ. Ἐνταῦθα ἐτησία Δρ. 10. — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐν γένει χρυσᾷ Φρ. 14. — ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικά προπληρόνται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

Ὁ συντάκτης τοῦ «Ἡλίου» καὶ ἄλλοτε ἔγραψε καὶ νῦν ἐπικυλιμβάνει, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπαύσατο ἐπιστέλλων εἰς Ἀθηναίους ἐφημερίδας. εὐθύνουσι δὲ αὐτὸν μόνον τὰ ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερίδι γεγραμμένα.

ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑ

Δικηγόρος Λεβαδεὺς ἢ Θηβαῖος κατήγγειλε διὰ χιλιοστὴν φορὰν, τὸ ἀνάρμοστον καὶ ἀναξιοπρεπὲς τοῦ νὰ δικηγορῇ ὁ κ. Μπουφίδης κατέχων τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ συχνότατα ἀνερχόμενος καὶ εἰς τὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Καὶ ὑπερησπίσθη μὲν τὸν κ. Μπουφίδην—καθ' ὃ εἶχε καθήκον—ἢ «ἐφημερίς» τοῦ κ. Ρούκη, ἀναγράφασα μάλιστα ὅτι καὶ ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Κικέρων μετήρχοντο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου, ἡμεῖς δὲ παραλείποντες τὸ ἐπιχείρημα ἐκεῖνο ὡς πολὺ παλαιὸν, προσθέτομεν πρὸς ἐπίρρωσιν ἄλλο νεώτερον ὅτι δηλαδὴ, καὶ ὁ μακαρίτης Δεληγεώργης μετὰ τὴν ἐκ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ 1865 ἀποχώρησίν του, μετήρχετο τὸ τοῦ δικηγόρου ἐπάγγελμα, ἀλλὰ μόνον ἐν πολιτικαῖς δίκαις. Αἱ νῦν ὅμως περιστάσεις δὲν εἶναι αἱ τοῦ 1865, τὸ ὅποσον συχνότατα ὁμολογοῦσα ἢ «Ἐφημερίς» ζητεῖ γενικὴν ἀναμόρφωσιν τῆς διοικήσεως καὶ ἀποροῦμεν πῶς ἐλησμόνησε τὸ περιστατικὸν ἐκεῖνο. Ἡμεῖς ἀπλῶς ἀναγράφομεν τὰ ἐξῆς. Πρὸ ὀλίγου ἐδικάζοντο ἐν τῷ Ναυτοδικεῖῳ Πειραιῶς οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ κατηγορούμενοι, δὲν ἐνθυμούμεθα διατὶ, καὶ εἰς τὴν δίκην παρῆσθη συνήγορος αὐτῶν ὁ πρῶν Ὑπουργὸς τῶν Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νῦν πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Μπουφίδης. Βεβαίως πᾶς ἐκτιμῶν τοὺς δικάσαντας ἀξιωματικούς δὲν ἀποδίδει εἰς μόνην τὴν παρουσίαν τοῦ κ. Μπουφίδου τὴν ἔκτακτον ἐπιείκειαν ἣν ἐπέδειξαν οὗτοι, διὰ τὸ ὅποσον μάλιστα ἐτιμωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἀλλ' ἢ ἐνώπιον δικαστηρίου ὡς δικηγόρου ἐμφάνισις καὶ τοῦ κ. Μπουφίδου καὶ ἄλλων ὁμοίας κοινωνικῆς περιωπῆς προσώπων, ἀναγκάζει πάντα πονοῦντα τὸν τόπον ὅπως εὐχρηθῇ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ πρὸ δωδεκαετίας ὑπέβαλεν εἰς τὴν

βουλὴν ὁ ἐκ Βόλου πολιτευόμενος καὶ διαπρεπὴς νομομαθὴς κ. Γεώργιος Φιλάρετος, δι' οὗ ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς βουλευτὰς ἐν γένει, τὸ δικηγορεῖν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ μάλιστα εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις. Τὸ ζήτημα ὄριμασεν, εὐχρῆς δ' ἔργον ἔσεται ἢ ὅσον ἔνεστι τάχιον ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου ἵνα μὴ γινόμεθα θεατὰ ὁποίου συχνότατα βλέπομεν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, λυπηροῦ ἅμα καὶ σκανδαλώδους θεάματος, ἐκδιάσεις ψυχολογικὰς πολλάκις ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας οὐχὶ πρεπόντως ὁ νόμος ἀφήνει ἀτιμωρήτους.

Σ. Σ. Η. Τὴν ἄνω ἐπιστολὴν δημοσιεύομεν ἀποδεχόμενοι τὰ πλεῖστα τῶν ἐν αὐτῇ ὡς λίαν ὀρθά.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κληρωθεισῶν ἀπασῶν τῶν ὁμολογιῶν τῶν δανείων τοῦ Δήμου ἦτοι τοῦ ἐκ δραχμῶν 250,000,85,000 καὶ 70,000 προσκαλοῦνται οἱ μὴ ἐξοφλήσαντες τὰς ὁμολογίας τῶν κάτοχοι ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ λάβωσι τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν παραδίδοντας τὰύτας πρὸς τὸν Δημοτικὸν Εἰσπράκτορα.

Ἐν Ἐρμούπολει, τῆ 10 Νοεμβρίου 1900.

Ὁ Δήμαρχος Ἐρμούπολεως
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΜΑΣΧΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν Τετάρτην ἐπανηγήρισε τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ πανηγυρὶν ὁ ἐνταῦθα παρὰ τὸ Νεκροταφεῖον τῶν Καθολικῶν νεόδμητος δημοτικὸς ἱερὸς ναὸς τῶν Ταξιαρχῶν. Κόσμος πολὺς πασῶν τῶν τάξεων προσῆλθε καὶ τὴν παραμονὴν εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὴν νύκτα εἰς τὴν ὀλονύκτιον ἀκολουθίαν καὶ τὸ πρωὶ εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀπῆλθε δὲ ἀποκομίσας τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις διὰ τὴν μαγικὴν, οὕτως εἶπειν, καὶ ὡς ἐκ θαύματος ἐμφάνισιν τοῦ ὄραιοτάτου τούτου ναοῦ. Πάντες δὲ οἱ προσελθόντες ὁμολόγησαν τὴν δραστηριότητα τῶν ἐφόρων αὐτοῦ κ. κ. Γ. Ζαχαράνη, Παντελεῆ Βαρδάκα, Γεωργίου Κουκῆ καὶ Ἰωάννου Γιαννίση.

— Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐνορτῆται τοῦ ναοῦ καὶ οἱ πρὸς προσκύνησιν μεταβάντες, ἀνεμνήσθησαν εὐγνωμόνως

του δια τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ παραδείγματος τὰ μέλα συμβαλόντος εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ κομψοτάτου ναύσου, τοῦ Πανοσιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Εὐσεβίου, ὅστις υἰοθετήσας τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ καὶ πάντα τὰ μέσα μετελθὼν, κατώρθωσε καὶ παραδῶσθαι τοῦτον πλήρη σχεδὸν καὶ τετελεσμένον εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δήμου.

— Αἱ κατὰ τὴν ἑορτὴν εἰσπραξαὶ ἀνήλθον εἰς δραχμὰς διαχιλίαις περίπου πρώτης καταβολούσης τῆς Σ. συμπολιτικῆς Κωσταντίνης Νεγρεπόντε δραχμῶν πενήκοντα.

— Μετὰ τὸν ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν καὶ ἄλλων Ἀσωμάτων δυνάμεων μόλις πρό τινας συντελεσθέντα, ἐπεραιώθη καὶ ὁ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας παρὰ τὸ Ἐπισκοπεῖο. Νῦν δὲ μανθάνομεν ὅτι καὶ ἄλλος ἐπίσης τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, οἰκοδομεῖται μετ' οὐ πολὺ παρὰ τὸ λοιμοκαθαρτήριον, ὡς καὶ ἄλλοι εἰς Βούρλια ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Φανουρίου. Ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὀφείλουσι νὰ λάβωσι τὰ μέτρα τῆς αἰ ἀρμόδια ἀρχαὶ καὶ μέγιστα ἡ δημοτικὴ ἡτις κατὰ τὸν νόμον ὀρίζει τὰ τοιαῦτα· διότι ἄριστον μὲν ἡ οἰκοδομὴ δημοσίων κτιρίων καὶ μέγιστα ναῶν, ἀλλ' οἱ νόμοι ὀρίζουσι τὸν τρόπον δι' οὗ ἀποδεικνυομένης τῆς ἀνάγκης τοιούτων, οἰκοδομοῦνται ὅπως μὴ εὐξανομένων τῶν ναῶν καὶ μέγιστα μετὴν καθ' ἑκάστην ἐλάττωσιν τοῦ ἐδῶ πληθυσμοῦ, κκτκστρέφονται καὶ οἱ ὑπάρχοντες.

— Ἡ ἀστυνομία Ἀθηνῶν διὰ διαταγῆς ἀπηγόρευσε εἰς τὰ ὄψοπωλεῖα καὶ ἄλλα καταστήματα νὰ κἀνωσι χρῆσιν πρὸς περιτύλιξιν χάρτου γεγραμμένου ἢ ἐντύπου, ἐπιβάλλει δὲ τὴν χρῆσιν χάρτου τοῦ ὁποίου χρῆσις δὲν ἔγινεν ἄλλοτε. Οἱ παραβάται θέλουσι τιμωρηθῆ αὐστηρῶς.

— Γνωστὸν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διέταξεν ὅπως πάντα τὰ ἐκτελοῦντα ἀκτοπλοῖαν ἀτμόπλοια ἐξετασθῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἀπαγορεύσαν τὸν πλοῦν καὶ εἰς ἄλλα μὲν ἀτμόπλοια, ἀλλὰ καὶ τὸν «Πέλοπος» καὶ τὸν «Πηγεῖον» τῆς ἐνταῦθα Νέας ἀτμόπλοιας, ἅτινα ἐπὶ μῆνα ἔμειναν προσωρισμένα ἐνταῦθα. Ἡδὴ συνετελεσθῆ ἐνεργείας διωρίσθη δευτέρα ἐπιτροπὴ, ἡτις διέταξε τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς Ναύσταθμον πρὸς ἐξέτασιν, χθὲς δ' ἐμάθομεν ὅτι ἐπετραπῆ ὁ ἐκ Πειραιῶς διὰ Βόλον πλοῦς τοῦ «Πέλοπος».

— Ὅχι βέβαια, ὅπως φανῶμεν γνωρίζοντες, διότι τοιαύτην φιλοδοξίαν δὲν ἔχομεν, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος, προστίθεμεν καὶ τὰς ἐξῆς ἀκόμη λεπτομερεῖας περὶ κληροδοτημάτων Συριανῶν. Ἡ διὰ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀνθίμου Κομνηνοῦ ἐπιβεβλημένη εἰς τὸν δῆμον ὑποχρέωσις τοῦ διορισμοῦ ὑποτρόφων, ἀνεγράφετο εἰς πάντας τοὺς παλαιούς προϋπολογισμούς τοῦ δήμου ἰδιαιτέρως καὶ χωριστὰ ἄλλων ὁμοίου εἶδους δαπανῶν, π. χ. ἐκτὸς τοῦ κινδυλίου τῶν δύο ὑποτρόφων τοῦ δήμου εἰς τὴν Ἱερατικὴν σχολὴν, τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς συστάσεως Ἱερατικῶν σχολείων ἐπιβαλλομένων, ἀνεγράφετο ἰδιαιτέρως τὸ διὰ τοὺς πληρωνομένους ἐκ τῆς περιουσίας Ἀνθίμου τοῦ Κομνηνοῦ. Ὡστε μὴ ὑπάρχοντος εἰσοδήματος ἰδίου, πῶς ἀνεγράφετο ἰδιαιτέρως ἢ δαπάνη; Ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ὁ

οὐδεμίαν εὐθύνην ἔχων εἶναι ὁ νῦν δήμαρχος; Ἐμμοπόλεως ὅστις ὅσον καλὴν προαίρεσιν καὶ ἂν ἔχη, δὲν δύναται νὰ δῶσθαι τινὰ πληροφορίαν. διότι μόλις πρὸ ἔτους ἀνέλαβε τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα.

— Ἐκ τῆς εὐδαιμονίας εἰς τὴν ἐβόθησε τοῦ; Ἑλληνας ἢ παροῦσα κυβέρνησις ἤρξατο τακτικὴ μεταναστευσις εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἀφρικῆς, ἰδίως δὲ ἐκ Πελοποννήσου καὶ Θεσσαλίας. Τὴν προπαραελθούσαν ἐβδομάδα ἀπῆλθον μέσον Πειραιῶς ἑκατὸν πενήκοντα διὰ Τρανσβάλ ἐκ διαφόρων χωρίων τῆς Πελοποννήσου. Καὶ ὁμολογοῦσι μὲν πολλοὶ τῶν ἐκπατρίζομένων, ποία μὲν τὴν τύχη περιμένει τούτους, ἀλλὰ τί νὰ κἀνωμεν καὶ ἐδῶ, ἔλεγέ τις πρὸς τὸν ἀποτρέποντα αὐτὸν τῆς μεταναστεύσεως; Μήπως μὲς ἔμεινε σῆλιο εἰς τὸ στόμα, ἀπὸ τοῦ φροβερῶς φόρου καὶ τὴν πρὸς εἰσπραξίν τούτων καταδίδωξιν τῶν ὀργάνων τῆς παρούσης κυβερνήσεως;

— Ἡ ἐν Ἀθήναις σεβαστὴ δέσποινα κ. Ἰριγένεια Ἀνδρ. Συγγροῦ, συνεχίζουσα τῆς πρὸς τὸν ἐνταῦθα σύλλογον τῶν ἐμποροπαλλήλων ἐνεργείας τοῦ συζύγου τῆς, προσήνεγκεν εἰς αὐτὸν δραχμὰς διαχιλίαις.

— Ἐκ τοῦ εἰς Βοστώνην καὶ ἄλλους Ἀμερικανικοὺς λιμένας κατὰ πλοῦ τοῦ «Νεάρχου Μισούλη» ἐγραψεν πολλὰ αἰ ἐφημερίδες καὶ δὴ ἡ ἐν Νέα Ὑόρκη ἀξιόλογος τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Σάλωνος Βλαστοῦ «Ἀτλαντίς». Ἀνεγράψαν δὲ ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ μακαρίτου Χριστοῦ Εὐαγγελίδου καὶ τὰ κατὰ τὸν ἐκεῖ πλοῦν τῷ 1836 τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱστιοφόρου «Ἀλέξανδρος» τοῦ πλοίαρχου Ἰωάννου Χατζηαλεξάνδρου καὶ τῆς τότε εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν μεγαλοπόλιν διοργανωθείσας πανηγύρεως ἐπὶ τῷ κκτὰ πλοῦ αὐτοῦ, πρώτου μετὰ τὴν Ἑθνικὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς Ἀμερικανικὸν λιμένα προσορισθέντος Ἑλληνικοῦ πλοίου. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸ ἀνήκεν εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα ἀναγκάσθαι καὶ τὸ τέλος τοῦ ταξιδίου ἐκεῖνου.

— Ὁ «Ἀλέξανδρος» πλοιοχορῶμενος ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καὶ τῆ παρούσῃ ἀκόμη γενεᾷ Ἰωάν. Χατζηαλεξάνδρου, ἀποθανόντος τῷ 1865, κατέπλευσεν ἐνταῦθα ἐκ Βοστώνης προσεγγίσας καὶ εἰς Μελίτην, ἦν δὲ φορτωμένος βαφὰς, ῥητίνην καὶ ἄλλας ἐμπρηστικὰς ὕλας. Ἀτυχῶς τὴν ἐπομένην τοῦ κατάπλου νύκτα ἐνῶ ἔμενον εἰς τὴν ξηρὰν ὅτε πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα, τοῦ ὁποίου μέρος ἀπετέλει καὶ ὁ πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀποθανὼν τυπογράφος Νικόλαος Βαρβαρέσος, ἐξερράγη ἐν αὐτῷ πυρκαϊὰ ἀποτεφρώσασα τὸ πλοῖον ἐξ ὀλοκλήρου καὶ κκτκστρέψασα οἰκονομικῶς τὸν ἰδιοκτήτην καὶ πλοίαρχον αὐτοῦ. Χάριν περιεργείας ἀναγκάσθαι τὰς ἐξῆς λεπτομερεῖας ἐξ ἐγγράφων ἅτινα ἡμεῖς ἐδωρήσαμεν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑθνομολογικὴν Ἐταιρίαν. Πρὸς κατὰσβεσιν τοῦ πυρὸς συνέδραμον πολιταὶ ἐκ τῆς ξηρᾶς, τὸ πλήρωμα Ἀυστριακοῦ ἐμπορικοῦ ἀτμόπλοίου καὶ τὸ τοῦ «Κίμβρου» Ἑλλην. πολεμικοῦ, ἐφ' οὗ ἐπέβαιναν ὁ περιπόλων διὰ τὴν πειρατείαν τοῦ Αἰγαίου μοίραρχος τοῦ Ἑλλην. στόλου στολοκαυτῆς Κωνσταντῆς, οὗτινος καὶ ἡ οἰκογένεια διέμενε τότε ἐν Σύρῳ ἐν τῇ παρὰ τὸ κροσπωλεῖον οἰκίᾳ του. Τὰ πρὸς κατὰσβεσιν τῆς πυρκαϊῆς μέσα ἦσαν τόσῳ μὴδαμινὰ, ὥστε ἐπικειμένου κινδύνου καθ' ὅλων τῶν ἐν τῷ λιμένι πλοίων, ἀπεφασίσθη ὅπως ἀπομακρυνθῶσιν ὅσα πλοῖα εὐρίσκοντο μετὰ τὸ τοῦ «Κίμβρου» καὶ τοῦ καιομένου πλοίου ἵνα οὗτος

πυροβολῶν κατ' αὐτοῦ τὸ βυθίσθη, ἀλλ' ἀποτυχόντος καὶ τοῦ σχεδίου τούτου, κατωρθώθη ἐπὶ τέλους νὰ βυθουλικθῇ τὸ καιόμενον πλοῖον καὶ ἀφελθῇ εἰς τὴν τύχην του βυθισθὲν πρὸ τοῦ νῦν λοιμοκαθαρτηρίου. Ἐνεκα τῆς πυρκαϊᾶς ἐγεννήθησαν δίκαια μεταξὺ τοῦ ιδιοκτήτου, ἀσφαλειῶν καὶ τοῦ θαλασσοδανιστοῦ Λ. Ράλλη καταστρέψασαι οἰκονομικῶς τὸν μακαρίτην Χατζηαλεξάνδρην διορισθέντα εἰτα μέχρι τοῦ 1861 πρόξενον εἰς τινὰ πόλιν τῆς Ρουμανίας. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ «Ἀλεξάνδρος» ἦτο ἐκ τῶν μεγίστων Ψευριανῶν πλοίων, διότι τὸ δημόσιον ἀνεγνώρισε τῷ 1854 δι' ὑπηρεσίας αὐτοῦ κατὰ τὸ ἑπταετὲς διάστημα τοῦ ἀγῶνος δρχ. 181.347, ὡν τὸ ἑκατοστὸν πληρώνεται ἕκτοτε εἰς τοὺς κληρονόμους Χατζῆ Ἀλεξάνδρῃ.

— Ἐκ τῆς Ἀνδρίας κκλῆς ἡμεριδῶς «Φωνῆς» μνησθόμενον ὅτι εἰς τὸ ἐκεῖ Ἑλλήνων σχολεῖον διωρίσθη καθηγητῆς τῆς Ἀγγλικῆς καὶ ἕτερος τῆς διπλογραφίας, οὕτω δὲ οἱ ἐκ τοῦ σχολείου τῆς γείτονος προοδευτικῆς νήσου ἀποφοιτῶντες θὰ ἦναι βεβαίως πρακτικώτερον κατηρητισμένοι τῶν μαθητῶν ἄλλων σχολείων. Πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰρημένων καθηγητῶν ὠρίσθη τὸ ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ αὐδιδίμου Ἱεραπόλεως ἔσοδον, ἄχρι τοῦδε δαπανώμενον εἰς ἄλλας τοῦ δήμου ἀνάγκας, ἐπίσης καὶ εἰς τὸ γυμνάσιον Φιλιατρῶν εἰσῆχθησαν ἐμπορικὰ μαθήματα καὶ ξένα γλῶσσαι. Δὲν δύναται τις ἢ νὰ μακαρίσῃ τοὺς τόπους οἵτινες ἔχουσι τὴν εὐτυχίαν νὰ διοικῶνται ἀπὸ ἀνθρώπων πρακτικῶν, οἱ οἱ φροντίζοντες πρὸς σύστασιν εἰς τὰς πατρίδας των τοσοῦτον εὐεργετικῶν ἰδρυμάτων.

— Εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἡμεριδῶς ἀναγράφονται συχνότατα δυστυχήματα ἐξ ἀμαξῶν καὶ κάρων. Καὶ ἡμεῖς κάποτε ἀποροῦμεν διατί δὲν συμβαίνουσι καὶ ἐδῶ τοιαῦτα, οὐδενὸς ἐπιτηροῦντος ἀμαξίας καὶ κάρων δρομαίως ἐλαύνοντα καὶ εἰς τὰς ἄλλας μὲν τῆς πόλεως ὁδοὺς, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμαξητοῦ καὶ πρὸ τῆς οἰκίας Καμπάνη (ποτὲ Χειλᾶ) ὅπου βλέπει τις ἀμαξίας κατερχομένας δρομαίως ὡς εἰ ἠγωνίζοντο ἐν σταδιοδρομίᾳ. Ἀλλὰ μήπως ὀλιγώτερος κίνδυνος ἐπίκειται ἐξ ὄνων οὓς ἐπιβαίνοντες πολλὰκις δίποδα ὁμοιά των, τρέχουσι δρομαίως καὶ διὰ τῆς πλατείας ἀκόμη; Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπιβαίνων τις ὄνου πεφορτωμένου κοφίνων καὶ τρέχων ἔριψε πατῆρα ὃν κατεμώλωπισε, κομπάζων δὲ παρήλθε μὴ ἀξιόσας προσοχῆς τοὺς περιεστῶτας.

— Ὁ κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς βουλῆς ψηφισθεὶς περὶ μηχανικῶν τῶν ἀτμοπλοίων νόμος τίθεται εἰς ἐνέργειαν τάχιστα. Κατ' αὐτὸν πάντες οἱ Ἕλληνες μηχανικοὶ ὀφείλουσι ἐντὸς διετίας, νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἔξετάσεις ἐν Ἀθήναις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἄλλων ἐμπείρων.

— Ὁ παρ' ἡμῖν καλὸς ἰατρός κ. Ἀνδρέας Φραγκίδης ἐμνηστεύσατο τὴν δεσποινίδα Χαρίκλειαν Περδικάκη, κόρην διὰ πάντων τῶν προτερημάτων κεκοσμημένην. Τοῖς μνηστευθεῖσιν ὡς ἀριστα προσηρμοσμένοις εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν.

— Ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν συμπολίτης κ. Σταμάτης Βαριαδάκης ἀφίχθη χθὲς εἰς Πειραιᾶ ἐπανερχόμενος ἐκ τοῦ περιήλου τῆς γῆς.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς οἰκογε-

νείας του ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Σταμάτης Κρίνος.

— Δεκαεννεαετῆς μόλις ἀπέθανεν εἰς Πάτρας ὁ χρηστός καὶ ἐπιμελέστατος Ἰωάννης, υἱὸς τοῦ καλοῦ εἰρηνοδίκου Σύρου κ. Ἀργυρίου Ἀργυριάδου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκφράζομεν τὰ θερμὰ ἡμῶν συλλυπητήρια.

— Ἡ Παρισινὴ «Encyclopedie contemporaine» ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 21 Ὀκτωβρίου ἀναγράφουσα τὰς ἐργασίας τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν διεθνή ἐκθεσιν Παγκοσμίου συνεδρίου τῶν Ἱατρῶν, γράφει πολλὰ περὶ τοῦ ἐγκρίτου τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐπιστήμονος, τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰωάννου Α. Φουστάνου, οὗτινος καὶ δημοσιεύει τὴν εἰκόνα μετὰ βιογραφίας. Βεβαίως ἡ τιμὴ ἣτις γίνεται εἰς τὸν συμπολίτην ἡμῶν ἱατρὸν, τιμὰ καὶ αὐτὸν καὶ τὴν Σύρον καὶ ἐν γένει τὴν Ἑλλάδα, ἐπιστήμην, τῆς ὁποίας ἕκ. Φουστάνος εἶναι ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων μυστῶν καὶ θιασωτῶν.

— Ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις τυπογραφείου τοῦ κ. Π. Δ. Σκακκαρίου ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς βιβλίον τὰ μέγιστα συμβάλλον εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλήνων ἐπαναστάσεως, τὰ «Ἀπομνημονεύματα τῆς Ἑλλην. ἐπαναστάσεως τοῦ Φωτάκου, πρώτου ὑπασιπιστοῦ τοῦ γέροντος Κολοκοτρῶνη» ὁ ἐκδότης τὸ βιβλίον συγγενῆς τοῦ συγγραφέως, ὁ διακεκριμένος νομομαθὴς κ. Σταῦρος Ἀνδρόπουλος ὀνομάζει τὸ δημοσιευθὲν σύγγραμμα ἀνατύπωσιν τῆς πρώτης ἐκδόσεως γενομένης τῷ 1858 ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως, ἀλλὰ τοῦτο κάμνει λόγῳ μετριοφροσύνης. Τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν βιβλίον σύγκειται ἀπὸ δύο τόμους ὀγκωδεστάτους ἐκ σελίδων χιλίων διακοσίων, ὃν ἕκαστος εἶναι διπλάσιος ἢ ἡ παλαιὰ ἐκδοσις, περιλαμβόνουσα μόλις τὸ δέκατον τῆς ὕλης τῆς παρούσης ἐκδόσεως, ἣτις ἐπιθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως διωρθώθη εἰς πλεῖστα κατὰ τὸ λεκτικὸν ὑπὸ τοῦ ἐκδῶσαντος αὐτὸ κ. Ἀνδρόπουλου. Ὁ συγγραφεὺς ὑπασιπιστῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πελοποννήσου, τοῦ Γέρω τοῦ Μωρητᾶ, περιγράφει ἀφελῶς ὅ,τι κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀντελήθη, καὶ τί δὲν ἀντελήθη, ἀφοῦ πανταχοῦ τῆς Ἑλλήν. γῆς ὁ Φωτάκος ἐπολέμησε καὶ ἔδρασε εἰς τὰς πρώτας πάντοτε τάξεις μαχόμενος; Τὴν ἀγορὰν τοῦ βιβλίου ἀριστα τετυπωμένου συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας εἰς οὓς γνωρίζομεν ὅτι τοῦτο εὐρίσκεται παρ' ἡμῖν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΑΓΓΛΙΑΣ," HOTEL D' ANGLETERRE

Εἰς τὸ ἄνω γνωστὸν Ξενοδοχεῖον τὸ διευθυνόμενον ἀπὸ τεσσαρακονταετίας παρὰ τοῦ κ. Δημητρίου Μάτση πωλοῦνται οἶνοι διάφοροι Εὐρωπαϊκοὶ—ἦτοι, Malaga, Madera, Xeres, Saint-Julliet, Chateau Lafitte, Medoc ἐτῶν 20 καὶ 25, ἐπίσης πωλοῦνται καὶ διάφορα Liqueurs καὶ ἄλλα διάφορα.

Οἱ ἀνωτέρω οἶνοι εἶναι χρησιμώτατοι εἰς ἀσθενεῖς. Τιμὰι συγκαταβατικάι, διακρίνουσαι πάντοτε τὸν κ.

Μάτσην εἰς ὄλας του τὰς ληψοδοσίας.

Κουκιά τῆς Χίου διὰ Σπόρον ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Δερματοπωλεῖον τοῦ κ. Δημητρίου Ν. Βλαστάρη.

